

[Pelle Voigt]

ningsmetoder, når man altså frem til et betydelig højere boligniveau end det, vi hidtil har indrettet det støttede byggeri på, og det bør der tages udgangspunkt i, når vi drøftet forslaget.

Vi er svært tilfredse med den kollektivitet, som kommunerne i forbindelse med dette forslag kommer ind i. Vi tror, at det er en god måde at få spredt det almennyttige byggeri ud over landet på, at kommunerne som sådan hæfter for eventuelle overskridelser af den samlede støtte. Det betyder jo, at de kommuner, som slet ikke bygger almennyttigt, på den måde i virkeligheden også kommer til at være med til at betale udgifterne og dermed kan tænkes at få et øget incitament til at løse nogle af de mange store boligsociale problemer, vi står over for. Det er noget, som vi flere gange har behandlet forslag om i Folketinget, uden at vi har kunnet enes om tilfredsstillende løsninger.

Vi finder, at den kommunale grundkapital, man forestiller sig i forslaget, er for høj. Den bør gøres mindre, eller der bør alternativt kunne stilles en sikkerhed for langfristede kommunale lån. Vi finder, at man under behandlingen i Boligudvalget, sådan som andre ordførere også har kredset om, bør undersøge, om vi ikke helt kan fjerne rammebeløbsstankegangen fra forslaget. Den har udlevet sig selv for mange år siden, og den er nogle steder årsag til et for højt huslejeniveau, andre steder årsag til, at projekter, f.eks. grønne byggeprojekter med lave driftsudgifter, har vanskeligt ved at komme i gang.

Vi er også betænkelige ved, at den forsøgsbestemmelse, som er sat ind, øjensynlig helt skal tages af den permanente pulje, man afsætter til dette projekt. Vi synes nok, at man i en tid, hvor vi gør så meget og anvender så store midler for at sætte øget gang i byggeriet, burde kunne holde forsøgsordningspuljen uden for dette system, sådan at det ikke går ud over den samlede ramme for det støttede byggeri.

Endelig vil vi godt have en grundig drøftelse i udvalget af sammenhængen mellem dette forslags elementer og det forslag, vi skal behandle efterfølgende om bofællesskaber. Det forekommer os en anelse bagvendt, at man, når man foretager en sådan decentralisering, samtidig vil operere med en speciallovgivning på bofællesskabsområdet; det burde kunne løses sammenhængende. Hvis vi drøfter det grun-

dig igennem i Boligudvalget, burde vi kunne nå frem til konstruktioner, der langt mere ligner den såkaldte almene bolig, hvilket var et af hovedsynspunkterne i det oprindelige forslag fra Kommunernes Landsforening og Boligselskabernes Landsforening.

Kim Behnke (FP):

Vi har i Fremskridtspartiet haft fornøjelsen af tre gange at kunne nedsætte kvoten for det støttede byggeri, og vi har alle tre gange gjort det med stor entusiasme, fordi vi både ideologisk og realpolitisk mener, at det simpelt hen er forkert, at staten subsidierer denne form for byggeri. Når vi skal vurdere dette forslag, er vores udgangspunkt derfor også, om det fører os nærmere til eller længere væk fra den situation, at staten ikke skal subsidiere byggeri. Vi må nemlig konkludere, at ligegyldigt hvilke områder man vælger, tilsiger alle erfaringer os, at når først der lægges ud med, at det decentralt skal besluttes, hvorvidt man ønsker et byggeri, der stadig væk skal betales centralt, vil alle gerne have en bid af kagen, og derfor mister Folketinget det styringsredskab, det er årligt i forbindelse med finansloven at skulle fastsætte kvoten.

Vi er ikke modstandere af forslaget, fordi vi ikke synes, at kommunerne skal have lov til lokalt at have indflydelse på den byudvikling, der finder sted. Det skal kommunerne selvfølgelig inden for rimelighedens grænser, men det må stadig væk være den, der betaler, der afgør, hvor mange byggerier der skal sættes i gang, og det er skatteyderne. Vi så helst, at de helt kunne slippe for det, men i mangel af bedre er det altså et flertal i Folketinget, der bestemmer størrelsen af de skattemidler, der skal bruges.

Vi har selvfølgelig læst bemærkningerne og har fulgt den debat, der har været om den argumentation, der ligger bag ønsket om at decentralisere, men når vi hører, hvem det er, der deltager i debatten, bliver vi endnu mere overbevist om, at vores synspunkt er korrekt.

Der er altså en let skjult dagsorden, der går ud på, at nu skal man for alvor have gang i det støttede byggeri. Den mest ærlige var måske SF's ordfører, hr. Pelle Voigt, der sagde, at tiden nu var inde, hvor man slap tøjlerne og gik i gang med at få bygget for at få bedre husning, for der er et enormt potentiale, mener hr. Pelle Voigt. Vi er enige i, at der er brug for at få byg-